

Det sextonde mötet i FN:s råd för mänskliga rättigheter (Genève, 28 februari–25 mars 2011)

Europaparlamentets resolution av den 10 mars 2011 om prioriteringarna inför det sextonde mötet i FN:s råd för mänskliga rättigheter och 2011 års översyn

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om FN:s råd för mänskliga rättigheter, särskilt resolutionerna av den 25 februari 2010 om det trettonde mötet i FN:s råd för mänskliga rättigheter¹, och den 14 januari 2009 om utvecklingen för FN:s nya råd för mänskliga rättigheter, inbegripet EU:s roll², samt resolutionerna av den 16 mars 2006 om resultatet av förhandlingarna om ett råd för mänskliga rättigheter och om det 62:a mötet i FN:s kommission för mänskliga rättigheter³, den 29 januari 2004 om förbindelserna mellan Europeiska unionen och Förenta nationerna⁴, den 9 juni 2005 om reformeringen av Förenta nationerna⁵, den 29 september 2005 om resultaten från Förenta nationernas världstoppmöte (14–16 september 2005)⁶ och den 16 december 2010 om årsrapporten om de mänskliga rättigheterna i världen 2009 och EU:s politik på området⁷,
- med beaktande av sina brådskande resolutioner om mänskliga rättigheter och demokrati,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution A/RES/60/251 om inrättandet av ett råd för mänskliga rättigheter,
- med beaktande av de tidigare ordinarie och extra mötena i FN:s råd för mänskliga rättigheter samt tidigare omgångar av de allmänna ländergranskningarna,
- med beaktande av det sextonde mötet i FN:s råd för mänskliga rättigheter och den elfte omgången av de allmänna ländergranskningarna som kommer att äga rum den 2–13 maj 2011,
- med beaktande av den utvärdering av FN:s råd för mänskliga rättigheter som kommer att äga rum 2011,
- med beaktande av de institutionella förändringar som Lissabonfördragets ikraftträdande har medfört, särskilt inrättandet av Europeiska utrikestjänsten och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik,

---

¹ EUT C 348 E, 21.12.2010, s. 6.

² EUT C 46 E, 24.2.2010, s. 71.

³ EUT C 291 E, 30.11.2006, s. 409.

⁴ EUT C 96 E, 21.4.2004, s. 79.

⁵ EUT C 124 E, 25.5.2006, s. 549.

⁶ EUT C 227 E, 21.9.2006, s. 582.

⁷ Antagna texter, P7_TA(2010)0489.

- med beaktande av artiklarna 2, 3.5, 18, 21, 27 och 47 i fördraget om Europeiska unionen i dess lydelse enligt Lissabonfördraget,
- med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Respekt för, liksom främjande och försvar av de mänskliga rättigheternas allmängiltighet är en del av EU:s etiska och rättsliga regelverk och en av hörnstenarna i den europeiska enheten och integriteten¹.
  - B. EU och dess medlemsstater bör garantera att de mänskliga rättigheterna respekteras i den egna politiken så att EU:s ställning i FN:s råd för mänskliga rättigheter stärks och blir trovärdig.
  - C. FN:s råd för mänskliga rättigheter är en unik plattform för frågor som rör de grundläggande mänskliga rättigheterna och ett specifikt forum för sådana frågor inom FN:s ram. Det har fått den viktiga uppgiften och ansvaret att förbättra främjandet och skyddet av samt respekten för de mänskliga rättigheterna runtom i världen.
  - D. Utvärderingen av FN:s råd för mänskliga rättigheter görs i två delar, där dess status diskuteras i New York och förfarandena diskuteras i Genève. Samtidigt måste alla internationella aktörer arbeta för att avskaffa dubbla standarder och undvika selektivitet och politisering när människorättsfrågor behandlas.
  - E. Frågor om suveränitet och nationell behörighet kan inte längre användas för att skydda stater från kontroll av människorättsituationen i deras respektive länder.
  - F. EU bör agera som en global aktör i FN, särskilt i FN:s råd för mänskliga rättigheter, och den nya strategin med den nya Europeiska utrikestjänsten bör hjälpa unionen att effektivare och tydligare än tidigare bemöta och ta itu med de globala utmaningarna på ett sammanhållet, konsekvent och effektivt sätt.
  - G. Ett nytt direktorat för mänskliga rättigheter och demokrati har inrättats inom Europeiska utrikestjänsten.
  - H. En delegation från Europaparlamentets underutskott för mänskliga rättigheter kommer att delta i det sextonde mötet i Genève, precis som i tidigare års möten i FN:s råd för mänskliga rättigheter eller i dess föregångare, FN:s kommission för de mänskliga rättigheterna.
    1. Europaparlamentet betonar vikten av det sextonde mötet i FN:s råd för mänskliga rättigheter och framför allt av utvärderingen av detta råd. Mötet är ett unikt tillfälle att utvärdera hur FN:s råd för mänskliga rättigheter har genomfört sitt mandat och en möjlighet för detta råd att förbättra sina arbetsmetoder så att det mer effektivt och systematiskt kan agera mot kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Parlamentet ser positivt på att man inom ramen för utvärderingen har utsett två länder som ska leda processen, nämligen Marocko och Liechtenstein.
    2. Europaparlamentet gläds åt att det på dagordningen för det sextonde ordinarie sammanträdet bland annat finns rapporter om rättigheter för personer som hör till

---

¹ Artiklarna 2, 3.5 och 6 i fördraget om Europeiska unionen.

nationella eller etniska, religiösa eller språkliga minoriteter och om främjande och skydd av mänskliga rättigheter och grundläggande friheter vid bekämpning av terrorism, liksom ett stort antal möten om barnets rättigheter.

3. Europaparlamentet välkomnar årets utnämningar av särskilda rapportörer för dessa nyckelfrågor och noterar de rapporter som de särskilda rapportörerna ska avge om tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, om religions- och trosfrihet, och om situationen för människorättsförsvarare. EU:s medlemsstater uppmanas att aktivt bidra till dessa diskussioner.
4. Europaparlamentet välkomnar det nya direktoratet för mänskliga rättigheter och demokrati och stöder inrättandet av en Brysselbaserad arbetsgrupp för mänskliga rättigheter i rådet (Cohom), eftersom det är lättare att övervaka EU-politiken i Bryssel. Arbetsgruppen bör bestå av människorättsexperter från samtliga 27 EU-medlemsstater och bidra till samordningen av det multilaterala arbetet med det bilaterala arbetet.
5. Europaparlamentet stöder inrättandet av EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter och understryker än en gång nödvändigheten av landstrategier för mänskliga rättigheter och demokrati.
6. Europaparlamentet understryker vikten av gemensamma EU-ståndpunkter i frågor som ska diskuteras under det sextonde mötet. Parlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att stärka EU:s praxis att förmedla ”ett budskap med många röster” som har fungerat väl under senare år, bland annat i samband med EU:s olika initiativ mot dödsstraffet.

Arbetet i FN:s råd för mänskliga rättigheter

7. Europaparlamentet uppmanar på nytt EU:s medlemsstater att aktivt motsätta sig alla försök att urholka de mänskliga rättigheternas allmängiltighet, odelbarhet och ömsesidiga oberoende samt att uppmuntra FN:s råd för mänskliga rättigheter att ägna lika mycket uppmärksamhet åt alla former av diskriminering, däribland diskriminering på grund av kön, funktionshinder, ras, etniskt ursprung, ålder, sexuell läggning och religion eller övertygelse.
8. Europaparlamentet påminner om det inbördes beroendeförhållandet mellan civilpolitiska, ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter. Parlamentet föreslår att man överväger att föra upp vatten och sanitär utrustning som en grundläggande rättighet i syfte att förbättra de mänskliga levnadsvillkoren.
9. Europaparlamentet befarar att den ofta dominerande blockpolitiken utgör det största hindret för FN:s råd för mänskliga rättigheter att mer effektivt genomföra sitt mandat och oroar sig över hur denna politik påverkar organets val av länder och situationer som bör uppmärksammas. Parlamentet vidhåller att organets möjligheter att bemöta länders situationer på ett effektivt och lämpligt sätt samt inom rimlig tid är av avgörande betydelse för dess auktoritet och trovärdighet.
10. Europaparlamentet anser att FN:s råd för mänskliga rättigheter bör vara bättre rustat för att kunna ta itu med både permanenta och akuta situationer, eventuellt i form av en utvidgning av människorättsinstrumenten, genom användning av paneler, både under och mellan mötena, och genom att flytta mötena från Genève till regionerna. Parlamentet beklagar att FN:s råd för mänskliga rättigheter vid flera tillfällen inte har klarat av att

hantera allvarliga människorättssituationer tillräckligt snabbt och i tid, eftersom det saknats lämpliga instrument, och stöder idén om oberoende utlösare. Parlamentet efterlyser aktivt särskilda mekanismer inom FN:s råd för mänskliga rättigheter för att man snabbt ska kunna hantera människorättskriserna i t.ex. Mellanöstern, Nordafrika, Iran och Vitryssland.

11. Europaparlamentet välkomnar försöken inom FN:s råd för mänskliga rättigheter att sätta ihop en tvärregional arbetsgrupp om Vitryssland. Parlamentet uppmanar FN:s råd för mänskliga rättigheter att starkt fördöma de grova kränkningarna av de mänskliga rättigheterna mot den demokratiska oppositionen och vanliga medborgare efter presidentvalet 19 december 2010, och att anta en resolution i frågan.
12. Europaparlamentet välkomnar Förenta staternas initiativ att lägga fram en landsspecifik resolution om Iran, och uppmanar EU:s medlemsstater att kraftfullt understöda inrättandet av en särskild mekanism för Iran. Vidare uppmanas den höga representanten och Europeiska utrikestjänsten att samordna EU:s och Förenta staternas samarbete i människorättsfrågor av gemensamt intresse, samtidigt som unionen bör agera helt självständigt för att kunna vara effektiv och trovärdig.
13. Europaparlamentet välkomnar FN:s högnivådelegation för mänskliga rättigheter till Tunisien mellan den 27 januari och 2 februari 2011 och uppmanar till ett fullständigt genomförande av dess rekommendationer. Parlamentet kräver än en gång att det inrättas en oberoende internationell undersökningskommission för att undersöka de allvarliga människorättskränkningar som påstås ha ägt rum i landet efter händelserna den 17 december 2010.
14. Europaparlamentet ser positivt på att kontoret för FN:s råd för mänskliga rättigheter sänder en delegation till Egypten för att utvärdera den övergripande människorättssituationen i landet till följd av maktskiftet.
15. Europaparlamentet gläds åt att man under det femtonde extra mötet den 25 februari 2011 enhälligt antog en resolution om människorättssituationen i Libyen, i vilken man fördömer de uppenbara och systematiska kränkningarna av de mänskliga rättigheterna i Libyen, varav några kan innebära brott mot mänskligheten. Parlamentet anser att en oberoende internationell undersökningskommission bör sändas till Libyen för att undersöka alla påstådda kränkningar av internationell människorättslagstiftning i landet, och står helt bakom sin rekommendation att utesluta Libyen ur FN:s råd för mänskliga rättigheter. Parlamentet välkomnar FN:s generalförsamlings beslut av den 1 mars 2011 att utesluta Libyen ur FN:s råd för mänskliga rättigheter.
16. Europaparlamentet stöder öppnandet av ett regionalt kontor för FN:s råd för mänskliga rättigheter i Medelhavsområdet.
17. Europaparlamentet välkomnar att man, på Nigerias och Förenta staternas initiativ, valde att hålla det fjortonde extra mötet om människorättssituationen i Elfenbenskusten i anslutning till 2010 års presidentval. Vid mötet fördömde man kränkningarna av de mänskliga rättigheterna och uppmanade alla parter att fullt ut respektera de mänskliga rättigheterna, de grundläggande friheterna och rättsstatsprincipen. Parlamentet upprepar sitt stöd för det valresultat som erkänts av FN, och uppmanar alla aktörer att erkänna den valde presidenten Alassane Ouattaras auktoritet. Vidare stöder parlamentet Afrikanska unionens beslut att inrätta en panel bestående av statsöverhuvuden för att få till stånd en

fredlig förhandlingslösning på krisen efter valet i Elfenbenskusten.

18. Europaparlamentet upprepar, mot bakgrund av de särskilda rapportörernas rapporter om människorättsituationen i Demokratiska folkrepubliken Korea och i Myanmar/Burma, sin uppmaning till EU att officiellt stödja inrättandet av en FN-ledd undersökningskommission för att utreda människorättskränkningarna i dessa länder och fastställa i vilken mån de utgör brott mot mänskligheten. Parlamentet beklagar Demokratiska folkrepubliken Koreas bristande vilja att samarbeta med FN:s särskilde rapportör och begär att mandatet för den särskilda rapportören för Myanmar/Burma förlängs.
19. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU att vid det kommande mötet med FN:s råd för mänskliga rättigheter aktivt bidra till och stödja en resolution om uppföljningen av rapporten från den oberoende expertkommittén till det internationella undersökningsuppdraget om Gazakonflikten, för att garantera ansvarsskyldighet för alla brott mot internationell rätt och uttrycka sitt stöd för att ärendet hänvisas till FN:s generalförsamling och internationella rättsinstrument om de israeliska och palestinska parterna inte lever upp till sina skyldigheter att genomföra undersökningar i enlighet med internationella normer. Vidare uppmanar parlamentet den höga representanten att aktivt övervaka i vilken grad slutsatserna i uppföljningen av rapporten från det internationella undersökningsuppdraget om händelserna i samband med den humanitära konvojen efterlevs. Det understryker att människorättsaspekter först måste diskuteras i associeringsrådet EU-Israel och gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen. Parlamentet finner det särskilt oroande att slutsatserna från associeringsrådet EU-Israel av den 21 februari 2011 inte återger EU:s ståndpunkt i denna fråga.
20. Parlamentet välkomnar de uttalanden som FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter gjorde under sitt första besök på det ockuperade palestinska territoriet och i Israel och i synnerhet hennes tydliga budskap som riktar kritik mot Israels bosättningspolitik och betonar att internationell människorättslagstiftning och internationell humanitär rätt inte är förhandlingsbara. Parlamentet betonar vikten av en fredlig demokratisering av Mellanöstern.
21. Europaparlamentet beklagar att det nuvarande systemet med frivilliga åtaganden lett till mycket varierande och bristfälliga resultat, trots att ett av kriterierna för medlemskap i FN:s råd för mänskliga rättigheter, som fastställs genom FN:s generalförsamlings resolution 60/251, är att man fullt ut ska samarbeta med organet. Parlamentet vidhåller därför att ett av minimikraven för medlemskap bör vara giltiga och stående inbjudningar till de särskilda förfarandena samt ett fläckfritt förflutet när det gäller de mänskliga rättigheterna. Parlamentet understryker vikten av en valprocess med sann konkurrens och kräver att man avskaffar möjligheten för regionala grupper att lägga fram en på förhand bestämd lista över kandidater till FN:s råd för mänskliga rättigheter.
22. Europaparlamentet uppmanar EU:s medlemsstater och Europeiska utrikestjänsten att aktivt delta i 2011 års utvärdering av FN:s råd för mänskliga rättigheter, i syfte att förbättra efterlevnaden av dess mandat. Parlamentet understryker att FN:s råd för mänskliga rättigheter bör fungera mer som en mekanism för tidig varning och förebyggande och att expertkunskapen inom de särskilda förfarandena bör användas i detta syfte. Parlamentet upprepar än en gång att det behövs en utvärderingsprocess som är öppen för insyn och i vilken alla kan delta, även icke-statliga organisationer, det civila

samhället och alla andra berörda parter. Parlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten att informera Europaparlamentets underutskott för mänskliga rättigheter om hur utvärderingen fortskrider.

23. Europaparlamentet upprepar sin ståndpunkt att utvärderingen inte bör påverka det oberoende som kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter åtnjuter och motsätter sig alla försök att förändra kontorets status, eftersom detta skulle kunna inverka negativt på finansieringen och därmed kontorets oberoende. Parlamentet gläder sig åt att man utsett en assistent för människorätsfrågor vid FN:s generalsekretariat som ska ansvara för New York-kontoret. Parlamentet anser att det nya kontoret kommer att bidra till att förbättra kontakterna, dialogen och öppenheten mellan FN:s generalsekretariat och de andra FN-organen, bl.a. säkerhetsrådet och FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter. Parlamentet understryker behovet av att se till att det finns tillräckliga medel för att hålla de regionala och lokala kontoren öppna, så att de kan fortsätta arbeta på plats.
24. Europaparlamentet insisterar på att de särskilda förfarandena måste bevaras och stärkas och att FN:s råd för mänskliga rättigheter måste ha möjlighet att ta upp specifika människorättskränkningar genom landsspecifika resolutioner och mandat. Parlamentet framhåller att de mänskliga rättigheterna är odelbara, oavsett om det gäller sociala, ekonomiska, kulturella, medborgerliga eller politiska rättigheter. Parlamentet noterar med oro att klagomålsmekanismen, ett unikt universellt instrument som utgår från offrens situation, endast gett mycket små resultat i förhållande till det stora antalet inkomna klagomål, och betonar att denna fråga måste tas upp i samband med utvärderingen.

Allmänna ländergranskningar (UPR)

25. Europaparlamentet konstaterar att de allmänna ländergranskningarna innebär ett erfarenhetsutbyte som ger samtliga regeringar ett mervärde eftersom alla FN-medlemmar behandlas lika och omfattas av likartad granskning trots att länderna frivilligt måste acceptera att bli granskade och att göra uppföljningar av rekommendationerna. Parlamentet framhåller att före december 2011 kommer alla FN-medlemmar att ha blivit granskade enligt denna mekanism.
26. Europaparlamentet står fast vid betydelsen av att ge det civila samhället fortsatt utrymme i FN:s råd för mänskliga rättigheter för att öka det civila samhällets deltagande i dialogen och skapa nya möjligheter för icke-statliga organisationer att delta i dialogen i vissa stater.
27. Europaparlamentet stödjer icke statliga organisationers fortsatta deltagande i de allmänna ländergranskningarna genom att låta dem lämna in skriftliga rekommendationer som behandlas av arbetsgruppen och genom att låta dem delta i dess överläggningar.
28. Europaparlamentet noterar den möjlighet som de allmänna ländergranskningarna erbjuder staterna när det gäller att uppfylla sina skyldigheter att respektera mänskliga rättigheter och följa upp slutsatserna från de fördragsslutande organen och de särskilda förfarandena.
29. Europaparlamentet upprepar ännu en gång att rekommendationerna bör vara mer resultatnriktade och betonar att flera oberoende experter och nationella institutioner för mänskliga rättigheter bör delta i de allmänna ländergranskningarna för att se till att de fungerar som en effektiv uppföljningsmekanism. Parlamentet anser att oberoende experter kan delta som observatörer i samband med de allmänna ländergranskningarna

och lägga fram en sammanfattning och analys av dem innan den slutliga rapporten antas.

30. Europaparlamentet beklagar att den första omgången granskningar av vissa länder inte har uppfyllt kraven på ett öppet, icke selektivt förfarande utan konfrontation. Parlamentet erkänner i detta sammanhang den roll som EU:s medlemsstater har spelat när det gäller att bryta blocktänkandet, och uppmanar EU:s medlemsstater att ge tekniskt bistånd för att rekommendationerna ska kunna genomföras.
31. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att även fortsättningsvis engagera sig i FN:s råd för mänskliga rättigheter och se till att det inte blir något glapp mellan den första och andra omgången av de allmänna ländergranskningarna och att man i den andra omgången koncentrerar sig på att genomföra och följa upp rekommendationerna. Parlamentet håller med om att de stater som granskas bör vidta tydliga åtgärder när det gäller varje rekommendation och göra upp tidsplaner för att genomföra arbetsgruppens rekommendationer. En halvtidsrapport om hur genomförandet fortskrider kan bidra till denna process.

De särskilda förfarandena

32. Europaparlamentet fastslår på nytt att de särskilda förfarandena är det viktigaste i FN:s arbete för mänskliga rättigheter. Trovärdigheten och effektiviteten i samband med FN:s råd för mänskliga rättigheter när det gäller att försvara dessa rättigheter är beroende av samarbetet med de särskilda förfarandena och av att dessa genomförs fullt ut. I detta sammanhang betonar parlamentet hur viktigt det är att de särskilda förfarandenas oberoendet i förhållande till och samspelet med FN:s råd för mänskliga rättigheter stärks.
33. Europaparlamentet fördömer de försök som har gjorts för att undergräva oberoendet för de särskilda förfarandena genom att ge regeringarna en tillsynsfunktion över dessa. Parlamentet framhåller att all form av kontroll kommer att politisera systemet och göra det mindre effektivt.
34. Europaparlamentet upprepar att de särskilda förfarandena om förhållandena i länderna är viktiga för att förbättra mänskliga rättigheter på plats. Parlamentet understryker att landsspecifika mandat bygger på mycket viktiga faktorer, som exempelvis deras periodicitet och den expertkunskap de baserar sig på, och därför inte får ersättas av allmänna ländergranskningar.
35. Europaparlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att försvara den integritet och det ansvar som FN:s råd för mänskliga rättigheter har vid granskningen genom att stödja att en uppföljningsmekanism inrättas för genomförandet av rekommendationerna från de särskilda förfarandena. Dessutom bör urvalskriterier antas och ett öppnare utnämningssystem införas som bygger på kandidaternas bakgrund, kompetens, kvalifikationer och erfarenhet. Parlamentet ger sitt stöd åt förslaget från icke-statliga organisationer om att förbättra de särskilda förfarandenas kapacitet för tidig varning genom ett system som skulle innebära att FN:s råd för mänskliga rättigheter vid behov automatiskt skulle se över en situation.

EU:s medverkan

36. Europaparlamentet ser positivt på att EU:s vice ordförande/unionens höga representant ska delta vid det sextonde mötet i FN:s råd för mänskliga rättigheter.

37. Europaparlamentet ser det som absolut nödvändigt att Europeiska utrikestjänsten, och framför allt EU:s delegationer i Genève och New York, ökar samstämmigheten, synligheten och trovärdigheten i EU:s insatser i FN:s råd för mänskliga rättigheter genom att vidareutveckla verksamheten och samarbetet mellan regioner. Det är särskilt viktigt att utöva påtryckningar på de mer återhållsamma staterna inom varje grupp.
38. Europaparlamentet håller i detta sammanhang fast vid sin syn på religionskränkning och understryker att man förvisso måste arbeta aktivt med att bekämpa diskriminering av religiösa minoritetsgrupper, men att det inte är lämpligt att föra in begreppet religionskränkning i protokollet om kompletterande stadgar avseende rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och andra typer av diskriminering. Parlamentet välkomnar det sidoevenemang som EU:s delegation anordnat för att uppmärksamma att det var 25 år sedan mandatet för FN:s särskilde rapportör för religions- och trosfrihet inrättades. Parlamentet uppmanar EU att tillsammans med resolutionens viktigaste sponsorer och andra aktörer hjälpa till att hitta ett alternativ till den resolution om förtal som ska läggas fram.
39. Europaparlamentet stöder den tvärregionala förklaring om hbt-personers rättigheter som kommer att läggas fram.
40. Europaparlamentet upprepar sitt stöd för EU:s aktiva roll i det arbete som FN:s råd för mänskliga rättigheter har bedrivit sedan det upprättades, dvs. genom att lägga fram och stödja resolutioner, göra uttalanden och delta i interaktiva diskussioner och debatter. Parlamentet konstaterar att EU har åtagit sig att i FN:s råd för mänskliga rättigheter ta upp situationen i olika länder och betonar hur viktigt det är att dessa åtaganden verkligen fullföljs.
41. Europaparlamentet stöder det gemensamma initiativet från EU och gruppen av länder i Latinamerika och Västindien om en resolution om gatubarn.
42. Europaparlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att göra sitt yttersta för att bevara alla mandat för de särskilda förfarandena och efterlyser i synnerhet en förlängning av mandatet för FN:s särskilde rapportör om människorättsförsvarens situation.
43. Europaparlamentet beklagar att EU:s försök att nå konsensus ofta verkar innebära att EU sänker sin ambitionsnivå, och anser att EU bör ta större risker när det lägger fram och/eller stöder landsspecifika resolutioner.
44. Europaparlamentet konstaterar med oro att EU inte har kunnat utöva något egentligt inflytande inom FN-systemet som helhet. Parlamentet understryker att EU måste prioritera FN:s råd för mänskliga rättigheter och förbättra samordningen mellan medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar därför rådet att anta riktlinjer för att underlätta samordningen och beslutsfattandet i detta sammanhang. EU måste även försöka skapa koalitioner/lojalitet med viktiga regionala aktörer och med alla mer återhållsamma stater i ett försök att överbrygga blockpolitiken inom FN:s råd för mänskliga rättigheter.
45. Europaparlamentet framhåller att det ur praktisk synvinkel är viktigt att ha en större och resursstark EU-delegation i Genève och New York. Parlamentet understryker att det som sker i Genève och i New York måste vara en integrerad del av EU:s utrikespolitik, med inriktning på bättre intern samordning, och betonar dessutom behovet av en god interaktion mellan de bilaterala och multilaterala nivåerna.

46. Europaparlamentet beklagar att den resolution som EU lade fram inför FN:s generalförsamling i september 2010 med målet att förbättra sin status i enlighet med EU:s nya institutionella struktur till följd av Lissabonfördraget har skjutits upp. Parlamentet understryker att en förbättrad status skulle göra det möjligt för EU att företrädas av en konstant person (Europeiska rådets ordförande och/eller den höga representanten) och att uttala sig samstämmigt. Dessutom skulle EU:s synlighet och inflytande på det internationella planet öka. Parlamentet insisterar på behovet av att i nära samarbete med EU:s medlemsstater fortsätta de ansträngningar som Europeiska utrikestjänstens särskilda arbetsgrupp har gjort för att se till att resolutionen antas.
47. Europaparlamentet uppdrar åt sin delegation till det sextonde mötet i FN:s råd för mänskliga rättigheter att ta upp de problem som har påpekats i denna resolution. Parlamentet uppmanar delegationen att rapportera till underutskottet för mänskliga rättigheter om sitt besök och anser dessutom att Europaparlamentet måste fortsätta att sända delegationer till relevanta möten som anordnas av FN:s råd för mänskliga rättigheter.
48. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till EU:s medlemsstater att i inrikespolitiken se till att de mänskliga rättigheterna respekteras i syfte att undvika dubbla standarder och med tanke på EU:s anslutning till den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna, eftersom EU:s ställning i FN:s råd för mänskliga rättigheter kan försvagas om detta inte sker.

o

o o

49. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, FN:s säkerhetsråd, FN:s generalsekreterare, ordföranden för FN:s generalförsamlings 64:e sammanträde, ordföranden för FN:s råd för mänskliga rättigheter, FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter samt den EU-FN-arbetsgrupp som inrättats av utrikesutskottet.